

31998D0501

12.8.1998

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 225/29

KOMISJONI OTSUS,**24. juuli 1998,**

mis käsitleb teatavaid konkreetseid tehinguid, mis on määratletud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse protokolliga tehtava töö raames, et rakendada nõukogu direktiivi 89/130/EMÜ, Euratom (rahvamajanduse kogutoodangu turuhindades arvutamise ühtlustamise kohta) artiklit 1

(teatavaks tehtud numbri K(1998) 2204 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(98/501/EÜ, Euratom)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 13. veebruari 1989. aasta direktiivi 89/130/EMÜ, Euratom rahvamajanduse kogutoodangu turuhindades arvutamise ühtlustamise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 1,

ning arvestades, et:

nõukogu 22. novembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 3605/93 (Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitleva protokolliga kohaldamise kohta) ⁽²⁾ artiklis 2 sätestatud mõiste sisemajanduse kogutoodang turuhindades määratluses viidatakse direktiivi 89/130/EMÜ, Euratom artiklis 2 sätestatud määratlusele;

selleks et kontrollida statistilisi andmeid, mille komisjon peab esitama ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitleva protokolliga kohaselt, teatatakse komisjonile teatavatest konkreetsetest tehingutest, mis mõjutavad sisemajanduse kogutoodangut (SKT) või rahvamajanduse kogutoodangut (RKT), ning ta peab andma neile oma hinnangu;

määruse (EÜ) nr 3605/93 (ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitleva protokolliga kohaldamise kohta) artiklite 2 ja 6 kohaldamiseks tuleb seega muuta selgemaks ja täiendada teatavaid ESA teises väljaandes esitatud eeskirju, mis käsitlevad eespool nimetatud konkreetseid tehinguid, direktiivi 89/130/EMÜ, Euratom artiklis 1 sätestatud RKTth määratluse raames;

käesolevas otsuses sätestatud meetmed on kooskõlas direktiivi 89/130/EMÜ, Euratom artikli 6 alusel asutatud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Direktiivi 89/130/EMÜ, Euratom artikli 1 kohaldamiseks loetletakse lisa konkreetseid tehinguid, mis mõjutavad SKT-d või RKT-d ja mis on kindlaks tehtud enne 31. detsembrist 1997, ja arvepidamismeetodid, mida liikmesriigid peavad nende tehingute suhtes kohaldama ESA teise väljaande kohaselt.

Artikkel 2

Selleks et võtta arvesse artiklis 1 osutatud arvepidamismeetodeid, vaatavad liikmesriigid läbi oma SKT- ja RKT-hinnangud alates aastast 1994.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 24. juuli 1998

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Yves-Thibault DE SILGUY

⁽¹⁾ EÜT L 49, 21.2.1989, lk 26.

⁽²⁾ EÜT L 332, 31.12.1993, lk 7.

LISA

I. Intresside käsitlemine suure diskontomääraga võlakirjade ja nullkupongvõlakirjade puhul**1. "Tavalised võlakirjad"**

ESA 79s (punkt 706) esitatakse emiteerimishinna ja nimiväärtuse erinevuse käsitlemine võlakirjade puhul, mida võib pidada "tavalisteks" (sellised võlakirjad, mille puhul erinevus on väike):

- lühiajaliste võlakirjade puhul käsitatakse emiteerimishinna ja nimiväärtuse erinevust võlakirjade emiteerimisel kirjendatud intressina; seega mõjutab selline erinevus valitsemissektori eelarve puudujääki,
- keskmise tähtajaga ja pikaajaliste laenude puhul ei käsitata emiteerimishinna ja nimiväärtuse erinevust mitte intressina, vaid kapitalikasumi või -kahjumina; seega ei mõjuta selline erinevus valitsemissektori eelarve puudujääki.

Seepärast tuleb teha vahet järgmiselt:

- eristada lühikest ja keskmist tähtaega: see on sätestatud allpool punktis 2,
- eristada tuleb võlakirju, mille emiteerimishinna ja nimiväärtuse vahelist erinevust peetakse väikeseks (tavalised võlakirjad), ja võlakirju, mille puhul see erinevus on suur (muud kui tavalised võlakirjad); see kehtib suure diskontomäär ja kõrge intressiga võlakirjade puhul. Allpool esitatud punkt kolm käsitleb suure diskontomääraga emiteeritud võlakirju.

2. Erinevus lühikese, keskmise ja pika tähtaja vahel

Vekslid ja lühiajalised võlakirjad on sellised, mille tähtaeg on kuni 12 kuud (kaasa arvatud).

See tagab nimiväärtusele lähedase väärtusega emiteeritud tavaliste võlakirjade käsitlemisel täieliku võrreldavuse Euroopa Liidu riikides ning on kooskõlas ESA 79ga; seega ei saa lühikese tähtajaga võlakirjade puhul viia intressimaksete kirjendamist ühest aastast teise.

3. Suure diskontomääraga võlakirjad

Suure diskontomääraga võlakirjad on võlakirjad, mis emiteeritakse nimiväärtusest madalama hinnaga ja mille intressimäär on turumäärast madalam.

Suure diskontomääraga võlakirjad on võlakirjad, mille intress on alla 50 % vastavast tootlikkusest tagasimaksepäevani (arvutatuna emiteerimishinna põhjal).

Kõnealuste suure diskontomääraga võlakirjade puhul käsitatakse emiteerimishinna ja nimiväärtuse vahelist erinevust intressina ning see intress tuleb kirjendada võlakirja lunastamise ajal. See on kooskõlas nullkupongvõlakirjade käsitlemise kohta tehtud otsusega.

4. Nullkupongvõlakirjad

Nullkupongvõlakirja emiteerimishinna ja väljaostuhinna vahelist erinevust käsitatakse intressina, mis tuleb kirjendada võlakirja tähtaja lõppemisel makstava intressina.

II. Intressi käsitlemine indeksvõlakirjade puhul

Indeksivõlakirju käsitletakse kahel eri viisil olenevalt sellest, kas võlakiri on seotud tarbijahinnaindeksiga või finantsvaraga (näiteks välisvaluuta või kullaga).

Kui võlakiri on seotud tarbijahinnaindeksiga, loetakse indeksi kõikumisest tulenev kapitali juurdekasv intressiks. Intress tuleks kirjendada võlakirja lunastamise ajal.

Kui võlakiri on seotud finantsvaraga, näiteks välisvaluuta või kullaga, ei tohiks kapitali juurdekasvu käsitada intressina, vaid kapitalikasumi/-kahjumina nagu välisvaluutas emiteeritud võlakirjade puhul.

III. Kapitaliseeritud intress hoiustelt ja muudelt ESA 79ga hõlmatud finantsinstrumentidelt

Intress kirjendatakse põhisummast eraldi ning kapitaliseeritud summa kirjendatakse maksetähtpäeval, seda ei jaotata mitmele ajavahemikule. See tähendab, et hoiuste või samalaadsete finantsinstrumentide puhul, mille näol on tege mist institutsioonilise üksuse kohustustega, kirjendatakse kapitaliseeritud intress selle maksmise korral nende instrumentide omanikele kõnealuse institutsioonilise üksuse kuluna.

IV. Mitmes osas emiteeritud vahetatavate võlakirjade ("coupons courus") käsitlemine

Vahetatavate võlakirjade (võlakirjad, mis emiteeritakse osade kaupa eri ajal, ilma et kupongide maksekuupäev muutuks) puhul kirjendatakse kogunenud intress lühiajalise kohustusena rubriiki "debitoorsed ja kreditoorsed võlgnevused" (ESA 79 kood F72).

Praktikas tähendab see, et kui institutsiooniline üksus emiteerib võlakirja osade kaupa, kuid sama kupongiga, tõstab ta hilisemate osade emiteerimishinda, et pakkuda kõigile võlakirja omanikele sama intressi. Algse emiteerimishinna ja teise osa kõrgema emiteerimishinna vaheline erinevus kirjendatakse lühiajalise kohustusena teise osa omanikule ja see makstakse kupongi tähtaja lõppemisel.

V. Samatingimuslikud võlakirjad

Nii nagu vahetatavaid võlakirju, emiteeritakse ka samatingimuslikke võlakirju mitmes sama liiki osas, millel on sama nominaalne intressimäär ning mille intressi väljamaksmise kuupäevad ja lunastamistähtpäevad on samad.

Neid võlakirju iseloomustab asjaolu, et uusi osi võib emiteerida mitu aastat pärast esimest emissiooni. Seepärast emiteeritakse neid diskontomääraga või hinnalisandiga, mis esimese emissiooni järel toimunud turu intressimäära muutustest tulenevalt võib olla märkimisväärne.

Et eristada uue osa emiteerimise ajal nominaalväärtust ja emiteerimishinda (diskontomäär või hinnalisand), tuleb vahet teha osadel, mis emiteeritakse kaheteistkümne kuu jooksul pärast esimest emissiooni, ja osadel, mis emiteeritakse hiljem.

Iga osa puhul, mis on emiteeritud kaheteistkümne kuu jooksul pärast esimest emissiooni, tuleb nominaalväärtuse ja emiteerimishinna vahelist erinevust (diskontomäär või hinnalisand) käsitleda kapitalikasumi või -kahjumina.

Iga osa puhul, mis on emiteeritud pärast kaheteistkümne kuu möödumist esimesest emissioonist, tuleb nominaalväärtuse ja emiteerimishinna vahelist erinevust (diskontomäär või hinnalisand) käsitleda intressina.

VI. Kapitaliliising

Kõiki liisingtehinguid tuleb käsitleda kasutusliisinguna. See tähendab näiteks seda, et kui institutsiooniline üksus müüb kinnisvara või muud põhivara ja üürib selle tagasi eesmärgiga omandada see liisingu lõppedes (mistõttu sellisel tehingul on mitmeid kapitaliliisingule iseloomulikke jooni), tuleb tehinguid käsitleda kasutusliisinguna. Seepärast kirjendatakse kinnisvara müügist saadav tulu tuluna, mis vähendab puudujääki. Kohustus osta varad liisingu lõppedes tagasi, on tingimuslik kohustus ning seda ei kirjedata võlana.

VII. EÜ nimel tegutsevate siseriiklike asutuste (EAGGF jms) liigitus

Institutsioonilised üksused, kes tegelevad turu reguleerimise ja subsidiumide jagamisega, tuleb liigitada järgmiselt: kui neid institutsioonilisi asutusi ei saa jaotada turu reguleerimisega tegelevateks ja subsidiumide jagavateks asutusteks, siis tuleks need üksused liigitada valitsemissektorisse, kui nende kulud turu reguleerimisel on alla 80 % võrreldes kogukuludega.

VIII. Intressimäära vahetuslepingud ja valuutavahetuslepingud

Intressimäära vahetuslepingu puhul tuleks kirjendada ainult vahetuslepingu kahe osapoole vahelised intressi netomaksud (laekumised).

Valuutavahetuslepingu puhul tuleks tasumata välisvaluutavõla väärtus määrata kindlaks turu vahetuskursi, mitte vahetuslepingus kokkulepitud vahetuskursi kohaselt.

IX. Pensionifondid

Teatavad pensionifondid, kes rahastavad peamiselt põlvkondadevahelise ümberjaotusskeemi alusel ja väiksemal määral ka kapitalifondi alusel, tuleb liigitada valitsemissektori sotsiaalkindlustusfondide allsektorisse.

Liigitamiskriteeriumiks on see, et sellised fondid on institutsioonilised üksused, kellel on täielik arvepidamine ja iseseisev otsustamisõigus ning nad maksavad kindlustatutele hüvitisi olenemata nende konkreetsest kokkupuutest riskiga, mis tähendab, et töötajate pensioniskeemide aluseks on kollektiivse finantstasakaalu põhimõte.
